

ber 1906 til Ministeriet for offentlige Arbejder indgivet Andragende om at faa Lov til at anlægge og drive denne Bane.

Man vil af det anførte kunne skønne, at alting er i den skønneste Orden for denne Banes Vedkommende, og man vil maaske saa sige, at saa kunde jeg spare mine Ord om denne Sag. Men i Landsbyen Gedsted, som ligger i Viborg Amt, men tæt op til Aalborg Amtsgrænse, er der sat en Bevægelse i Gang for at komme i Forbindelse med den projekterede Aars—Hvalpsund Bane. En Komite er dannet derovre i Gedsted, og den arbejder, saa vidt mig bekendt, ivrig for at faa tegnet Bidrag, for at faa undersøgt Linien og for i det hele taget at faa gjort alle de Forarbejder, som ere nødvendige for at kunne møde med et Andragende om at komme i Forbindelse med Aars—Hvalpsund Banen.

I Anledning deraf skal jeg blot sige, at jeg vilde ønske, at det var muligt, at Gedsted kunde komme i Forbindelse med denne Bane, uden at det Arbejde forstyrres, der er gjort for Gennemførelsen af Aars—Hvalpsund Banen, og uden at dette Arbejde forsinkes. Jeg vil derfor gerne henstille saavel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder som til det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat om Jernbanelovforslaget, at tage et Andragende fra Gedsted under velvillig Overvejelse, naar det fremkommer. Jeg har ganske vist mine Tvivl om, at det vil lykkes Beboerne i Gedsted at faa tegnet tilstrækkeligt Bidrag, og jeg antager ogsaa, at det vil blive temmelig kostbart at føre Linien over til Gedsted. Der er nemlig ikke saa lille et Vandløb, som Banen skal føres over, og det vil vistnok medføre temmelig kostbare Brobygningsarbejder. Det skal jeg nu ikke dvæle ved, det kan jeg ikke udtale mig om nu, jeg har ikke Sagkundskab dertil.

Jeg skal gentage, at jeg gerne vil henstille saavel til den højtærede Minister som det Udvalg, der vil blive nedsat, at tage denne Sag under velvillig Overvejelse, men paa den anden Side vil jeg meget indtrængende bede om, at det Hensyn ikke maa gøre sig saa vidt gældende, at det forsinker Anlægget af Aars—Hvalpsund Banen. Jeg synes, det var Synd for denne Egn, som har vist sig saa villig til at yde Ofre for at faa denne Bane, om hvilken man fra alle Sider indrømmer, at den ganske sikkert vil kunne betale Driften og være til stor Hjælp for den Egn, hvorigennem den gaar, om den

skulde komme til at vente paa Banen, fordi der er en Landsby, som ønsker at komme i Forbindelse med den. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Forslaget, ogsaa Jernbaneforslaget i dets Helhed — jeg følger deri Traditionen — til velvillig og hurtig Fremme.

Moestrup: Den Omstændighed, at et saa stort Tal af Tingets Medlemmer staar indtegnet paa Formandens Liste, viser jo noksom, hvor store Interesser det drejer sig om ved den Lov, der foreligger til Behandling. Jernbanenettets Udvikling har jo været en saa stor Løftestang i hele vort Lands økonomiske Udvikling, at det er let nok at forstaa, at de forskellige Repræsentanter efter bedste Evne søge at gøre de af dem repræsenterede Egne delagtige i det Gode.

Jeg skal for mit Vedkommende begynde med at udtale min Tilslutning ikke alene til Tanken om en hurtig Behandling, men ogsaa til det, som den sidste ærede Taler sluttede med. Jeg er i alt væsentligt tilfreds med den foreliggende Plan. Der er Ting i den, jeg kunde ønske anderledes, og der er Ting udeladte, som jeg kunde ønske tagne med, hvad jeg i al Korthed skal søge at paapege. Men ellers, som sagt, i al Almindelighed kan jeg sige, at Planen i sine store Træk kan jeg give min Tilslutning.

Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at da vi for 2—3 Aar siden vedtog at bygge Københavns Personbanegaard, var det for mig, og jeg ved ogsaa for enkelte andre, med ikke saa ganske ringe Betæneligheder, at vi ligesom paa Forhaand vare med til at fastslaa Ordningen af hele Jernbanevæsenet i Hovedstaden, forinden vi fik en Plan for det øvrige Land. Naar vi bandt saa store Kapitaler til Udvidelsen af Banegaardsforholdene i København, frygtede jeg for, at vi vilde komme til at lide derunder, naar vi skulde til at vedtage en endelig Plan for det øvrige Land. København har jo nu ved denne Lovs Vedtagelse faaet sit paa det tørre. Jeg under udmærket godt vore københavnske Kolleger, at de under disse Dages Forhandling ligesom kunne holde lidt Rastdag — de have det tidt strengt nok —, men jeg skal ikke tilbageholde at gøre noget af den samme Betragtning gældende, som blev gjort gældende af det ærede Medlem for Skanderborg (P. Th. Nielsen), at naar man ser paa den Tid, der i Lovforslaget er fore-